

Vesnička

LISTOPAD 2022

Každé dítě
je úžasné
dobrodružství

Pomoc z klokaní
kapsy

SOS DĚTSKÉ
VESNIČKY

Úvodní slovo

Milí přátelé,

školní rok už je v plném proudu, což pro některé děti neznamená jen náročnější režim oproti uvolněným prázdninovým měsícům, ale také nutnost čelit nepřijetí ze strany kolektivu nebo dokonce šikaně. Moji kolegové sociální pracovníci dělají vše pro to, aby děti, které se do

takové situace dostanou, ji dokázaly překonat. Někdy by ale děti raději řešily svůj problém s někým, kdo nezná jejich rodiče nebo komu se přitom nemusí koukat do očí... Pro ně je k dispozici náš dětský ombudsman, o němž si více můžete přečíst na stránkách tohoto časopisu.

V letošním roce jsme v SOS dětských vesničkách významně navýšili počet pěstounských rodin, které doprovázíme. Nejenže jsme rozšířili naši působnost o Příbramsko a Havířovsko, ale také jsme posílili naše pozice v regionech, kde působíme mnoho let, zejména v Brně, Karlových Varech, Zábřehu a Prostějově. Kvalitní podpora pěstounů je vlajkovou lodí naší organizace, již se věnujeme už více než padesát let,

Vydavatel: SOS dětské vesničky, z.s., Strakonická 98, 159 00 Praha 5, IČ: 00407933. **Účet veřejné sbírky:** 211 757 409 / 0300, **účet pro naše dárcy:** 120 777 711 / 0300.
Redakce: Radana Košťáliková, Michaela Poláková, Milan Palán. **Grafická úprava:** Martin Málek.

proto nás důvěra nových rodin, které k nám přišly, velmi těší. Doprovázíme pěstouny všeho druhu – jak ty dlouhodobé, tak pěstouny na přechodnou dobu, jak zprostředkované (tedy bez příbuzenského vztahu k přijatým dětem), tak také babičky, dědečky, tety nebo sestřenice, které pečují o děti z širší rodiny. Příběh jednoho takového dědečka a jeho vnučky najdete uvnitř tohoto čísla.

S příchodem chladnějších měsíců roste nervozita mnohých z nás z toho, jak se vyrovnáme s růstem cen a s energetickou krizí. Tato situace samozřejmě tvrdě dopadne na rodiny z nejnižších příjmových skupin, kterým pomáhá naše terénní sociální služba. O tom, co děláme pro to, aby tuto situaci rodiny zvládly, se dočtete v rubrice Našima očima.

Přeji vám krásné podzimní dny

Cyril Maliňák
Ředitel programů doprovázení pěstounských rodin

Uzávěrka: 30. 9. 2022. **Náklad:** 8 100 ks. **Vyrobil:** Česká mailingová společnost, s.r.o. **Výrobní cena:** 4,38 Kč. Vychází čtvrtletně. ISSN 1803-1730. Jména dospělých osob a dětí, jejichž příběhy vám v časopise přinášíme, jsou z důvodu ochrany soukromí většinou změněna. Ilustrační fotografie, není-li uvedeno jinak, pocházejí z fotobanky SOS dětských vesniček.

CELODENNÍ PLAVBU PO OHŘI SI DĚTI UŽILY

Vodácký kroužek má v naší karlovarské vesničce tradici už od roku 1972. Někdo sice tvrdí, že tradice jsou od toho, aby se porušovaly, my si myslíme, že v těch dobrých by se mělo rozhodně pokračovat. Na vodu jsme se proto s dětmi vydali i letos. Po celodenní plavbě z Lokte do Karlových Varů jsme všichni byli zmáčení od hlavy až k patě, na dobré náladě to ale rozhodně nikomu neubralo.

ORBIT MYSLÍ NA DOSPÍVAJÍCÍ

I letos jsme spojili síly se značkou Orbit, která dá v rámci společné kampaně možnost dospívajícím dětem ze znevýhodněného prostředí získat nové zkušenosti a učit se novým dovednostem. V rámci tohoto projektu společnost věnuje pevně stanovenou částku hrazenou z prodeje Orbit žvýkaček v období od 15. srpna do 7. října 2022 na podporu dospívajících dětí, které opouštějí pěstounské rodiny či dětské domovy.

JAKÉ BYLO STOLETÍ ZDEŇKA MATĚJČKA?

Na konci léta jsme si připomněli nedožitě sté narozeniny jednoho ze zakladatelů SOS dětských vesniček, světového dětského psychologa Zdeňka Matějčka. Při té příležitosti jsme připravili vzpomínkovou publikaci Století Zdeňka Matějčka, ve které jej kromě shrnutí hlavních faktů připomínáme pohledem pamětníků – kolegů, pěstounských maminek, které vybíral a školil pro první SOS dětskou vesničku, nebo dětí, kterým pomohl. Stáhnout si ji k přečtení můžete na našem webu www.sos-vesnicky.cz.

CEWE PODPOŘILO MALÉ TÁBORNÍKY

Společnost CEWE podporuje děti z SOS vesniček už řadu let. Letos nám jejich dar pomohl zorganizovat příměstské tábory pro děti z ohrožených rodin. Děti navštívily lanové centrum, zahrály si laser game, sjely kus řeky na raftech a nasbíraly spousty zážitků. Moc děkujeme!

Vrať se na začátek a dvě kola neházej

Když je Tereze nejhůř, představuje si, že je to všechno jen hra. Sedí s Maruškou a s Adamem u stolu v kuchyni, dřevo v kamnech praská a ona se už zase vrací do domečku a dvakrát nehází, ale vůbec se nezlobí. Vždyť je to jen hra!

Když se v pomyslné hře takhle vrátila poprvé, musela uznat, že to byla její vina. Obchodníci s energiemi jsou výmluvní a přechod k jinému dodavateli byl pro samotnou Marušku, která šetří každou korunu, prostě lákavý – jenomže ve skutečnosti tak nevýhodný, že skončil odpojením elektřiny. Skoro rok svítila dvěma lampičkami na baterii, vařila na plynové bombě, prala v ruce. Teď ale starší Maruška nastoupila na střední, potřebuje se připojovat přes internet do studijní zóny... Tereza, která nikdy nikoho o nic neprosila, se obrátila na pobočku SOS dětských vesniček, jestli by jí nepomohli.

VÍTEJTE V NOČNÍ MŮŘE

Sociální pracovníce Mirka, která příběh Marušky, Adama a jejich maminky vypráví, ho ke hře přirovnala také. „Je to ale spíš noční můra než zábavná stolní hra. Život není peříčko, ale tolik smůly naráz, to už snad ani není možné. Paní Terezku jsem poznala jako snaživou, pracovitou paní, která potřebovala pomoci vlastně jen s komunikací s institucemi – jenže to byl tentokrát oříšek i pro mne.“

Před připojením elektroměru je potřeba revize. Příslušný orgán ale komunikuje jen prostřednictvím e-mailu – ovšem kdo nemá elektřinu, nemá ani internet. Mirka jde proto s Terezou na pobočku osobně. Vyřídí, co je potřeba, ale revizní technik toho má moc. Když si dohodnou termín... zkrachuje dodavatel elektřiny! Zpátky do domečku a několik kol neházejte: na pobočce jsou davy lidí, úřednice se hrotí, vypadá to na další týden bez elektřiny. Maruška pořád netuší, jak bude komunikovat se školou.

VEN Z BLUDNÉHO KRUHU

Nečekaně pomůže revizní technik. Mamince s dětmi zaktualizuje revizní zprávu a přes známé zařídí zapojení elektroměru. Po roce se u Terezy ve starém domku po rodičích rozsvítí světlo a Maruška si na notebooku, který jí zapůjčily SOS dětské vesničky, poprvé otvírá emaily ze studijního oddělení.

„Bez elektřiny nevyřídíte elektřinu“, říká se smíchem, ale naprosto realisticky Mirka. „Myslím, že bez naší pomoci by snad šikovná Maruška ze školy musela odejít. Tereza se snaží, nedělá nic špatně, ale orientace v moderním světě a komunikace s úřady a institucemi jí prostě nejde, nikdo jí to nenaučil – ale děti by to odnášet neměly, zvláště když stačí jen trocha podpory.“ Až bude pomyslnou kostkou házet Terezina dcera Maruška, určitě bude v cíli mnohem rychleji. Není to skvělé, když konečně vyhráváte?

Každé dítě je úžasné dobrodružství

Naše dárně paní Milana Pincová se velikostí své rodiny podobá pěstounkám z počátků SOS dětských vesniček, ten největší rozdíl mezi ní a jimi je v tom, že všechny děti jsou její vlastní. Povíдали jsme si s ní nejen o tom, jaké to je vychovávat deset potomků.

Dá se ve vašem dětství najít něco, co vás vedlo k touze po tak velké rodině?

Deset dětí jsme s manželem ani náhodou neplánovali, ale zároveň jsme každé vítali s radostí. Když mi bylo necelých šest, umřela mi maminka na rakovinu. Některý psycholog by možná právě tady viděl důvod, proč je pro mne rodina středobodem života. To nevím, ale je pravda, že jsem děti měla ráda už od mala – když se mi v mých čtrnácti z tátova druhého manželství narodila sestřička, úplně jsem ji zbožňovala. Někdy v žertu říkám, že to je moje jedenácté dítě.

Jaký je podle vás největší rozdíl mezi rodinou s mnoha pěstounaty a rodinou vaší, kde jsou všechny děti takzvané vaše krev?

I biologické děti jsou každé úplně jiné, jejich výchova je pokaždé jako nová kniha, nové dobrodružství. Každé ale potřebuje strašně moc pozornosti, lásky, individuální a citlivý přístup. Když si představím miminko, které někdo odložil a ono pláče v postýlce v kojeňáku, protože se zrovna střídají směny – a navíc se u něj pořád mění tváře, hlasy, vůně cizí kůže, cizí ruce – úplně mě mrazí. Opuštěné dítě má přitom už v tu chvíli na duši rány a té lásky a péče potřebuje o to víc.

Vzpomenete si, kdy jste poprvé slyšela o SOS dětských vesničkách?

Více jsem se o ně začala zajímat před několika lety, vzpomínám si, že mě překvapilo, že pěstouny tam konečně mohou dělat i páry, myslím, že to je pro děti to nejpřirozenější. Moje kamarádka dělá profesionální pěstounku a já o tom také uvažovala, ale na úřadu mě odmítli, protože mému nejmladšímu bylo teprve pět let. Přijde mi to absurdní: jednu dobu jsem se starala zároveň o novorozence a k tomu o tři předškolní a čtyři školní děti a žádné tím netrpělo, naopak. Měly spolu spoustu zábavy, interakcí, učily se jeden od druhého. To přece opuštěné děcko potřebuje víc než sterilní prostředí ústavu.

Vy máte také osobní zkušenost s naším zakladatelem, profesorem Matějčkem, je to tak?

Jeden z našich synů měl potíže se socializací, stranil se ostatních dětí, komunikoval jinak než jeho sourozenci. Proto jsme se šli poradit s panem doktorem Matějčkem. Bylo to jen pár setkání před více než 25 lety, ale dodneška vzpomínám na to, jak laskavý a přirozený byl. A praktický, to oceňuji možná nejvíce. Používal selský rozum, neoháněl se odbornými poučkami nebo teoriemi, ale dával praktické rady.

Pomohl vám?

Těch problémů bylo hodně, ale strašně mi pomohlo, že vždy doporučoval postupovat krůček po krůčku, nedávat si příliš velké cíle. To byla skvělá rada a řídím se jí dodnes.

Paní Pincová (5. zleva) se svou velkou rodinou.

Našima očima: Rodiny čeká nelehká zima

Nástup chladného počasí vyhlíží mnozí z nás s obavami z toho, jak s naším rozpočtem zamává energetická krize a celkový růst cen. Obavy jsou o to větší, s oč napjatějším rozpočtem domácnost hospodaří. Rodiny, kterým pomáhá naše terénní sociální služba SOS Kompas, patří k těm nejohroženějším, naše sociální pracovníce ale dělají vše pro to, aby dopady zdražování byly zvláště na děti co nejmenší.

Jana je maminkou tří malých dětí, je na ně sama. Otec dětí dlouhodobě odmítá domluvit se na zvýšení výživného a od podání žádosti k soudu odrazil Janu výmluvami i výhrůzkami. Začátek školního roku pro maminku prvňáčka, druháka a školkového dítěte znamenal ale zásadní zlom, kdy už situaci dál nezvládala a obrátila se pro pomoc na naši kolegyni Soňu Kolářovou. „Jana se velmi snaží, pracuje, vzorně platí nájem v obecním bytě, současné zdražování na ni ale dopadlo velmi tvrdě a otec dětí jí to nijak neulehčil. Pomohli jsme tedy Janě podat k soudu žádost o zvýšení výživného navzdory jeho výhrůžkám. Dále jsme požádali Klub svobodných matek o pomoc formou zaplacení jednoho nájemného, což Janě vyložené vytrhlo trn z paty. A díky nadaci Patron dětí jsme vyřídili příspěvek na obědy dětí ve škole a školce,“ vyjmenovává Soňa Kolářová, jakými konkrétními kroky pomohla situaci rodiny stabilizovat.

S přerovskou kolegyní Monikou Pazderovou se obě shodnou, že největší krize rodiny teprve čeká (text vzniká na konci září). „Začátek školního roku jim většinou pomohla překlenout jednorázová pětitisícová dávka od státu, řadu školních pomůcek jsme jim navíc dodali my ze sbírky, kterou pro SOS vesničky uspořádali zaměstnanci Generali České pojišťovny,“ říká Monika Pazderová. Dodává, že teprve v průběhu podzimu se u většiny klientů ukáže, kolik je bude stát plyn a elektřina.

PODÁVÁME POMOCNOU RUKU

„Už nyní ale velká část našich klientů řeší výrazné zdražení těch nejzákladnějších věcí,“ doplňuje ji Soňa Kolářová. „Rodiny, které bydlí na vesnicích a nemají auto, aby si dojely jednou za čas na velký nákup do hypermarketu, jsou odkázány na ceny v místních samoobsluhách, které jsou mnohdy o dost vyšší. Snažíme se jim vypomoci třeba dodáváním sypkých směsí, které máme od společnosti Dr. Oetker – třeba k perníku jim stačí přidat jen vodu a olej a mají snídaní a svačinu, která dětem moc chutná,“ popisuje. Dodává k tomu, že někdy je pro rodiče nejdůležitější, že se mohou se svými problémy svěřit někomu, kdo je neodsuzuje a v nouzi podá pomocnou ruku.

Pomoc z klokaní kapsy

Ozvalo se energické zabušení a v příští vteřině se v otevřených dveřích ukázal plyšový klokan a po něm sedmiletá Kristýna, která ho pevně držela v náručí. Až za nimi vešel děda Ota, který se Kristýnky ujal, když ji před časem nechala maminka v krizovém centru. Už spolu bydlí půl roku, ale na jejich společném nebi je zatím víc mraků než sluníčka.

MALÁ ŠÉFOVÁ

Není divu: jen se zkuste skoro v důchodu ujmout slečny, co s sebou všude nosí nejen klokana Oskara, ale i veškerá trápení, která stačila zažít. „Ty si sedni sem, dědo, a vy mluvte. Snad to nepotrvá dlouho.“ Kristýna se chová jako malinká manažerka, je vidět, že potřebuje mít okolí pod kontrolou, aby ji zas a znova nepřekvapovalo a neublížovalo jí. Nejen sociální pracovníci Kateřině, která rodině pomáhá, ale i Otovi je jasné, že takhle by Kristýnka nebyla moc šťastná.

Pro dědu je to ale těžký úkol: když byl on malý, tátové si malých dětí moc nevšímali, jeho táta tedy určitě ne. On teď ale neví, jak se se vším popasovat. Jak ukázat rozhodnost, ale bez agrese? Jak vysvětlit, že i dospělí můžou dělat chyby, dokonce tak velké, že opustí vlastní dítě? A jak zároveň nedopustit, aby si z toho holčička odnesla do života velikou

nedůvěru ke světu a lidem okolo sebe? Díky svým zkušenostem mohla naštěstí Kateřina nabídnout Otovi několik technik a aktivit, které mohou pomoci oběma: dědovi najít cestu k sedmileté holčičí duši a Kristýně možnost obrazně pustit otěže.

NEBÝT NA TO SÁM

Každý večer si děda s Kristýnkou sednou a promluví si o všem, co je další den čeká. Když má Kristýna z něčeho strach, společně vymyslí nejmiň tři řešení. Děda je napíše na lístečky, dá je klokanovi Oskarovi do kapsy a ráno, než jdou do školy, si jednu odpověď vytáhnou. Nebo taky ne: už jen to, že s dědou mluví, z ní stále častěji snímá břímě zodpovědnosti a strachu: všechno se dá řešit, když jsou na to dva.

Dnes ráno měl Oskar v kapse tři odpovědi na životně důležitou otázku: kdo konečně naučí dědu plést copánky? Kristýna vytáhla lísteček, na kterém stálo „hodná paní vrátná“ a i na dědovi bylo vidět, že má radost. Až bude Kristýnku po obědě vyzvedávat, zastaví se u paní Zdenky ve školní vrátnici a děda to konečně naučí. Skoro všechno má přece řešení a Kristýnka se konečně bezstarostně žít a radovat se z každého nového rána.

DĚTI PODNIKLY DALEKOU CESTU

Každé léto podniká naše volnočasové centrum z Bystřice pod Hostýnem velkou výpravu do SOS dětské vesničky v 541 kilometřů vzdálených Karlových Varech. U této výpravy dvojnásob platí, že samotná cesta je cíl a velké dobrodružství – cestujeme osm hodin vlakem a pro některé z dětí jsou Karlovy Vary tím nejbližším místem, kam se kdy v životě podívaly. Pětidenní výlet je pro ně zlatý hřeb roku a dlouho na něj vzpomínají. Letos jsme sjížděli na raftech řeku Ohří, vydali se na výšlap do Krušných hor a došli až k samotné hranici Německa. V Nové Roli jsme také navštívili porcelánku Thun a mohli si vyrobit kousek porcelánu na památku!

DB SCHENKER POMÁHÁ VŽDY V PRAVÝ ČAS

Náš dlouhodobý podporovatel společnost DB Schenker za léta spolupráce pomohl už stovkám dětí. V letošním roce jsme využili jeho zkušenosti při komplikované distribuci potřebného vybavení bytů pro ukrajinské pěstounské rodiny prchající před válkou. Za pomoc, která vždy přichází v pravý čas, moc děkujeme.

MUZEUM KOČÁRŮ DĚTI MOC BAVILO

Když počasí nepřeje výletům do přírody, můžete buď zalézt doma pod deku, nebo vyrazit na výlet někam pod střechu. Přesně tak to udělaly děti, kterým pomáháme v naší prostějovské pobožce. Jejich cílem se tentokrát stalo Muzeum kočárů v Čechách pod Kosířem, kde si prohlédly ojedinělou a největší sbírku historických kočárů, saní a luceren. A když se mraky roztrhaly, nakonec došlo i na návštěvu nedalekého zámeckého parku.

DR. OETKER PODPOŘIL VÝSTAVBU PARKOVIŠTĚ

Vjezdová plocha a přilehlé parkoviště v naší karlovarské SOS dětské vesničce prošly nedávno zásadní úpravou, kterou finančně podpořila společnost Dr. Oetker. Změnu zvláště ocení pěstounské rodiny i sociální pracovníci, které odsud poskytují pomoc ohroženým dětem v celém Karlovarském kraji. Moc děkujeme!

OPRAVA

V minulém čísle jsme nesprávně uvedli, že v tomto roce se k podpoře pěstounských rodin Hypoteční bankou připojuje i ČSOB. Správně mělo být uvedeno ČSOB Stavební spořitelna. Omlouváme se a za podporu velmi děkujeme.

Cítit tak vítr ve vlasech

Lukášovi by nevdalo, že nemá sbírku Pokémonů jako Kája ani koloběžku jako Otík, ale že se nemůže venku prostě jen tak proběhnout, z toho je mu do pláce skoro každé ráno. A včera se mu sousedovic Radim navíc posmíval: Dobrá helma, kosmonaute! Závodníku! Aby ses nepotlouk!

STAROST, KAM SE PODÍVÁŠ

Jenže Luky se opravdu potlouct nesmí. Špatná srážlivost krve a k tomu epilepsie, to je kombinace, která nejen Lukáše, ale i jeho mámu pěkně trápí. Olga už slyšela od několika kamarádek větu, kterou jim možná nikdy neodpustí: měla jsi ho dát do ústavu. Tohle ale Olga, která sama v ústavu do pěti let vyrůstala, neudělá, ani kdyby těch trápení bylo dvakrát tolik. A k tomu není daleko.

Na prvním setkání se sociální pracovnící Terezou se sice řešil Lukášův zdravotní stav a možnosti dopravy k lékařům, které Lukášek potřebuje skoro pořád, ale když Tereza zjišťovala, proč Olga nedostává příspěvek na péči, na který má nárok, vyšly najevo další tíživé problémy. Bývalý manžel trpěl výbuchy vzteku a agresí si vybíjel na Olze i na dětech (Luky má

ještě mladší sestřičku Toničku). Navíc neplatil soudem určené alimony. Současný partner zas na Olgu patologicky žárlí a protože nepřiznával svoje příjmy, rodina přišla i o přídatky na dítě.

ROZBĚHNOUT SE

„Paní Terezo, já ani nepotřebuju jíst, ale Lukášek potřebuje léky, bez nich se mu ty záchvaty opakují stále častěji a hrozí mu opravdu vážné úrazy,“ prosila Olga Terezu o pomoc s opětovným vyřízením dávek. Tereza ji také podpořila v rozhodnutí opustit partnera, který byl místo opory dalším zdrojem problémů. Když spolu našly maličký byt s nájmem, do kterého se Olga se svou výplatou krásně vešla, nešlo skoro říct, kdo z nich měl větší radost.

Léky s trochu vyšším doplatkem, na které Olga poprvé po několika letech ušetřila, Lukášovi pomohly natolik, že se mohl do školky vypravit poprvé v životě bez helmy. Na trávníku před školkou se dokonce rozběhnul a vítr ve vlasech mu vernal slzy do očí: ne ze smutku, ale štěstím. Kdo potřebuje Pokémony nebo koloběžku, když má tohle?

Hájíme dětská práva

Domácí násilí, sexuální obtěžování, diskriminace kvůli barvě pleti či sexuální orientaci, šikana, přetahování rozvedených rodičů o děti... Dětství nemusí být jen nejkrásnějším obdobím života, některé děti to mají mnohem těžší než ostatní. Každoročně využíváme Den dětských práv, který připadá na 20. listopadu, abychom připomněli, že i děti mají svá práva a musí vědět, u koho najdou zastání. Tématu se ale věnujeme celoročně.

Děti mnohdy nevědí, jaká jsou jejich práva a kdo by jim z jejich situace mohl pomoci. Ty děti, kterým pomáhají SOS dětské vesničky, takové zastání mají, nově dokonce dvojnásobně: kromě sociálního pracovníka naší organizace jim je k dispozici také dětský ombudsman a jeho zástupkyně.

Funkci ochránce dětských práv v SOS dětských vesničkách jsme zřídili před rokem – během loňských prázdnin děti využívající některou z našich služeb vybrali z několika kandidátů Radima Kejíka, vedoucího volnočasového centra pro ohrožené děti SOS Kajuta. Jeho zástupkyní, která je k dispozici zejména dětem, jež se raději svěří ženě, se stala Lenka Semová, pracující v oddělení péče o dárce.

Ombudsman se svou zástupkyní objíždějí v uplynulých měsících všechny lokality, v nichž služby SOS dětských vesniček působí, potkávali se tam s dětmi a mluvili s nimi o tom, jaká jsou jejich práva a kdy mohou služby svého ochránce využít. „Naším cílem bylo představit se osobně dětem, aby věděli, koho si pod tím cizím slovem ombudsman vlastně představí, a zároveň jim srozumitelně vysvětlit, jakým způsobem se na nás obrátit pro pomoc a s jakými situacemi jim můžeme poradit a pomoci,“ říká Radim Kejík.

Na našem webu a na sociálních sítích jsme začátkem školního roku spustili seriál, v němž dětem postupně představujeme jednotlivá dětská práva, ale také modelové situace, do nichž se mohou dostat, a příklady jejich řešení. „Pro děti, kterým se děje nějaké bezpráví, je někdy těžké rozpoznat, že to není jejich chyba, že se to děje i někomu jinému a že existuje někdo, kdo jim pomůže a bude stát vždy na jejich straně,“ dodává k tomu Radim Kejík.

Staňte se pravidelným dárcem SOS dětských vesniček

Pomozte nám zajistit plynulou a dlouhodobou pomoc ohroženým dětem, kdykoliv ji potřebují.

Založte si trvalý příkaz na účet 120 777 711/0300 s Vaším variabilním symbolem na jakoukoli částku, která vyhovuje Vaším možnostem.

HLAVNÍ PARTNEŘI

Heimstaden
přítelství domov

BOBST

e-on

NAGEL-GROUP

MILION PLUS
ENTERTAINMENT

Raiffeisen BANK
Banka inspirovaná klienty

Hypoteční banka

KB

PORSCHE
ČESKÁ REPUBLIKA

DB SCHENKER

cewe

ČSOB Stavební spořitelna

Livesport

PRE

LAMA
energy

OJE
pracujeme s energií

MONETA MONEY BANK

KEARNEY

BLACHOTRAPEZ

PURPLE FOUNDATION

AGROTEC
Group

EURO FRIGO
Praha spol. s r.o.

LIKOU

VORWERK

MEDIÁLNÍ PARTNEŘI

Česká televize

MINDSHARE

BusinessMedia
CZECH REPUBLIC

newton media

V ROCE 2021 NAŠI ČINNOST PODPOŘILY TYTO INSTITUCE

Evropská unie
Evropský sociální fond
Operační program Zaměstnanost

Ministerstvo práce a sociálních věcí, Olomoucký kraj, Hlavní město Praha, Karlovarský kraj, Jihomoravský kraj, Karlovy Vary, Prostějov, Brno, Přerov, Aš, Zábřeh, Bystřice pod Hostynem, Cheb.